

науми на нашите прѣставители, че стенографическото искуство, трѣбва да се прѣнесе и въ България.

„Освѣнъ за записване рѣчитъ на говори темитъ въ явните събрания, стенографията е полѣзна и въ много други отношения. Тукъ ще споменемъ въ кратцѣ за нѣкои.

„Стенографията е най-голѣма помощница на печатътъ, зарадъ усилванието на могющественото му влияние между обществото. Заради това, редакциите на по-главните вѣстници и списания въ Европа и Америка, държатъ по-много дописници — стенографи, които сѫ обязани да донасятъ подробности за всичко, що се е говорило въ нѣкое учреждение. За тъзи цѣлъ въ „Tims“ испраща 16 стенografi само въ парламента, „Standart“ — 3, „Morning Advertiser“ — 9, „Daily News“ — 8, и т. н. т.

„На спикерите, на пътешествениците, на обществените работници, на администраторите и на по-многото чиновници по всичките отрасли на управлението, стенографията указва много услуги. На военните — людятъ на ножа, неприятелите на многописанието — стенографията може да принесе много голѣма полза, не само въ мирно, но и въ военно време. Неще доказване за голѣмата полза отъ стенографията при бѣлѣженето сѫдебните расправи, а още по-малко — ползата за младежите, които се учатъ въ висши учебни заведения.

„Заради това стенографията отъ денъ на денъ се развива, се разпространява въ всички голѣми и малки държави, у които явния и свободния говоръ е повиканъ да варди правата на народите. Нашето отечество повикано прѣди 9 години на свободенъ животъ съ прѣставителни учреждения, имало е нужда да повика на помощь искуството на бързописанието. Слѣдъ като се виде въ Търновското Учредително Събрание прѣзъ 1879 година колко мѣчно се водатъ протоколите за засѣданията и колко не точни и не пълни биватъ тѣ, водени съ обикновено писмо, първото българско министерство повика отъ Австрия словенецъ А. Безеншека, испитанъ учитель за стенографията и прѣподавателъ въ Загребската гимназия. Г-нъ А. Безеншекъ пристигна въ София прѣзъ Августъ 1879 год., тури основа за стенографическа канцелярия при Нар. Събрание и започна да прѣподава стенографията на желающите изъ между чиновничеството младежи и на учениците въ Софийската Гимназия. Надѣждите на правителството и усилията на А. Безеншекъ